

Висновки: цілі стартового пілота досягнуті; гарантований основний дохід можливий і потрібен в будь-якій країні; учасники витрачають ці гроші розумно і доцільно, вони краще будь-якого чиновника знають потреби своєї сім'ї; потрібно розширення пілотів, потрібні додаткові пілоти за рахунок участі держави або розширення кола інвесторів (меценатів), а також краудфантинг.

УКРАЇНА У СИСТЕМІ ВПРОВАДЖЕННЯ ОСНОВНОГО ДОХОДУ

Валерій Мищенко
Україна

*Студент другого курсу спеціальності «Міжнародні відносини, суспільні
комунікації та регіональні студії»
НТУ «Дніпровська Політехніка»*

Основний дохід – це певна сума, яка періодично виплачується кожному громадянину держави не зважаючи на його статус, роботу чи вік. Це інструмент знищення бідності та перерозподілу багатства у світі. Завдяки даному інструменту такі механізми, як соціальні виплати, пільги та інше не будуть потрібні.

Під час ознайомлення з іноземними практиками використання доходів було помічено таку закономірність, основний дохід має успіх у таких країнах як: Індія, Фінляндія, ДР Конго, Південна Корея, Кенія, Саудівська Аравія та Австрія. Звідси випливає, що даний інструмент впроваджується у країнах з міцною та стабільною економікою або у країнах, в яких громадянин може місяць жити за 10\$.

Україна у цій системі знаходиться посередині. Нажаль, на даний момент у країні відсутня міцна та стабільна економіка, але й за 10\$ в Україні ніхто не виживає. Тому один з шляхів введення основного доходу для України це зміцнення економічної структури.

Також, окрім економічного питання існує й моральне. Українець цінує лише те, що отримав з праці, своїми руками, а не те, що звалилось на нього з неба. Більшість громадян нашої країни сприймуть основний дохід як гроші з неба, тому перед тим як впроваджувати даний інструмент має пройти час, за який люди мають усвідомити, що основний дохід це не гроші з неба, які можна

витратити бездумно, це та ж сама заробітна платня, але працювати ти для цього не повинен.

Яскравим прикладом є Саудівська Аравія. У даній країні нафта – це є народне багатство, тому відсоток від продажу кожен громадянин незважаючи на статус, роботу, вік чи стать отримує свій відсоток від продажу. Як наслідок, ви не побачите жебрака десь на вокзалі в Ер-Рияді чи Медині. Знову ж таки, велику роль зіграла місцева релігія та моральне виховання громадян. Відповідно до Корану, ти не можеш бути багатим сусідом у бідному районі, ти маєш допомогти сусіду отримати більше, та допомогти йому підвищити рівень його життя. Тому й влада країни не вважає доцільним збагачуватись за рахунок громадян.

Індія. В Індії ситуація інакша. Багата країна з високим рівнем бідності серед населення. Там основний дохід впроваджують у певних комунах, кооперуються за для спільного блага. В Індії існує нерівність між чоловіками і жінками. Причиною цієї нерівності є фінанси. Чоловік заробляє більше жінки, тому й вона залежна від нього. В Індії основний дохід набув не тільки матеріальної, а й моральної цінності, адже жінка з грошима-не рабиня.

Південна Корея. У цій країні основний дохід був реалізований локально, у місті Сувон (населення 1.2 млн). На думку корейських реалізаторів даної ідеї найбільш фінансово незахищеними є молодь від 16 до 25 років. Це час, коли ти маєш навчатись, а не працювати, тому для даної групи людей було впроваджено систему основного доходу, щоб молодь витратила максимальну кількість часу на навчання та становлення як платоспроможного громадянина. Логіка полягає в тому, якщо студент матиме можливість більш ретельно навчатись не відволікаючись на базові фізіологічні потреби, які реалізувати без фінансів неможливо, то у майбутньому він зможе повернути ці гроші шляхом оплати податків вже як заможній громадянин.

Кенія. Країна, яку розривала велика кількість громадянських збройних конфліктів, тиранії військових диктаторів. Це усе й призвело до різкого зростання бідності. Тому у цій країні люди виживають за 5-10\$ на місяць. Тут вміють цінити кожен цент, який падає навіть з неба. Логіка застосування проста, привчити людей до грошей, адже деякі жителі цієї країни, як і Африки загалом, навіть ніколи й не бачили грошей, що вже й казати про використовували.

То де ж Україна у цій системі? З одного боку в нас немає безмежних покладів нафти, заробіток від продажу якої ми б змогли

ділити між усіма громадянами, та й проблемами студентства особливо то й ніхто не переймається. З іншого боку в Україні жінки рівні з чоловіками, а рівень доходів більше ніж 5-10\$ на місяць.

В Україні є природні ресурси, та присутні соціальні механізми, які нагадують основний дохід (виплати безробітним та та мало захищеним соціальним групам). Механізми існують, але вони в певній мірі розгалужені, корумповані та бюрократизовані. Введення основного доходу прибере необхідність у соціальних виплатах, виплатах безробітним та ще певної кількості виплат. Зникнуть великі інституції, а з ними й зменшиться рівень бюрократизації.

На даний момент Україна має навчити своїх громадян цінити те, що в них є, подолати корупцію, тоді й сформується умови впровадження основного доходу. Даний механізм допоможе нам побороти бідність, проблему працюючих студентів та фінансову несправедливість!